

[Justitsministeren.]

over for den ærede konservative Ordfører (Ole Bjørn Kraft), der jo gik ud fra, at et Lovforslag af denne Karakter var fremsat af partipolitiske Hensyn, altsaa først og fremmest, som han sagde, da den konservative Ungdom ogsaa begyndte at bære Uniform, at denne Betragtning i hvert Fald ikke er rigtig for mit Vedkommende. Jeg holdt et Foredrag i Radioen allerede et halvt Aar før der var Tale om den første Lov, jeg tror, det var ved Nytaarstid — et Foredrag, hvori jeg paa Grundlag af den Udvikling, der foregik ude omkring i Verden, over for de unge talte imod Uniformeringen og lignende i Forbindelse med politiske Spørgsmaal. Det forekommer mig ganske besynderligt, at man i et demokratisk Land skal kunne se paa Folks Paaklædning eller paa andre ydre Tegn, hvilken Opfattelse de har af sociale, politiske, religiøse eller lignende Spørgsmaal — jeg kan ikke forstaa det, jeg har aldrig kunnet forstaa det. Hvis man hertil vil sige: Ja, men det er nødvendigt eller det er rimeligt for at interessere de ganske unge for Bevægelserne, saa vil jeg personlig spørge, om det virkelig er rimeligt, at de Personer, der er saa unge, at det er Uniformer eller lignende, der driver dem ind i en eller anden Bevægelse, overhovedet skal interessere sig for Spørgsmaalene. De interesserer sig for Uniformerne, de interesserer sig for Marcherne, de interesserer sig for Bliktegn eller Støvler, eller hvad det nu er, men nogen alvorlig Interesse for de aandelige, moralske, politiske Spørgsmaal, som ligger bagved, kan de næppe have.

Altsaa, rent principielt synes jeg, at Uniformer og den Slags har intet som helst at gøre paa Omraader, hvor det drejer sig om Politik, og derfor er jeg en Tilhænger af, at man, naturligvis i saa vid Udstrækning som muligt, bliver enige om, at en saadan Lovgivning er i og for sig rimelig. Hvilket Omfang disse Indskrænkninger saa skal have, kan jeg ikke have noget imod at diskutere i et Udvalg, for det er et rent praktisk Spørgsmaal.

Men til den ærede konservative Ordfører, som paastod, at det ikke er let at se, hvilken Begrundelse jeg egentlig har haft for at genfremsætte et Lovforslag af denne Art, vil jeg sige, at saaledes kan man jo ikke slutte: Hvorledes vilde Forholdene blive, i det Øjeblik vi gav fuldstændig fri paa dette Omraade? Det ved vi ikke. Jeg ved ikke, hvorledes den store Demonstration, som i Dag er planlagt at skulle gaa til Rigs-

dagen, vilde være kommet til at se ud, hvis Kommunisterne havde kunnet møde op med deres Garde til Beskyttelse i Stedet for Politiet. Den ene vil drive den anden frem, konkurrere for at møde med de særlige Tegn. Det er jeg imod. Og jeg siger derfor, at man kan ikke af den Omstændighed, at der nu er Ro, slutte, at der ogsaa vilde være det, hvis man ikke fortsatte en Lovgivning af denne Art.

Jeg forstaaer slet ikke den Bemærkning, den ærede Ordfører for de Konservative kom med om, at Regeringen skulde føle sig usikker eller være besat af et eller andet Angstkompleks. Jeg ved ikke, hvorfor vi skulde være det. Det sidste Valg tydede jo ikke paa, at Regeringen havde nogen særlig Grund til at besættes af Angstkomplekser. Nej, der er kun dette — som jeg for øvrigt troede, jeg var enig med Venstre i, jeg har i hvert Fald set det fremhævet adskillige Gange i Venstres Presse —, at det er overordentlig utiltalende, at man paa det ydre skal kunne se, hvilken politisk Opfattelse Folk har, altsaa at man skal demonstrere sin politiske eller sociale Opfattelse gennem Uniformer eller andre ydre Tegn. Det er min Begrundelse til, at jeg fremsætter Lovforslaget, og det er derfor jeg har ønsket Loven forlænget i 3 Aar, idet jeg ikke mener, at Stillingen i det hele vil ændre sig i denne Henseende i Løbet af kortere Tid; saaledes som Forholdene ligger ude omkring i Verden. Naar den konservative Ordfører mener i denne Forlængelse af Loven at se fra min Side en Indrømmelse af, at en saadan Lovgivning ikke bør være permanent, vil jeg dertil sige, at hvis man fortsætter med politisk Uniformering og lignende, saa forekommer det mig, at denne Lovgivning bør være permanent, hvis derimod Forholdene trækker sig saaledes i Lave, at man fra konservativ Side ser lige saa fornøftigt paa disse Spørgsmaal som jeg, saa skal jeg gerne ophæve Loven.

Hedtøft-Hansen: Der bliver jo nu efter de af Ordførerne for Venstre og Det konservative Folkeparti fremsatte Bemærkninger Anledning til at se nærmere paa Lovforslaget i et Udvalg, og jeg skal derfor paa det nuværende Tidspunkt blot tillade mig en enkelt Bemærkning til den ærede konservative Ordfører, som herfra udtalte, at han for sit Vedkommende ikke fandt, at der ved de siden Lovens Udstedelse indtrufne Begivenheder var sket noget, som bekræftede Nødvendigheden af Oprøtholdelsen af denne Lov. Jeg vil gerne, som det allerede blev gjort ved Lovens forrige For-